

med det ovennævnte Lovbud, hvorefter det er Hjælpekassens Opgave paa de i Loven nærmere ommeldte Vilkaar at støtte værdige trængende, der ikke nyde Fattigunderstøttelse, og at Ministeriet maa formene, at det ligger udenfor Lovens Forudsætninger, at de i det ærede Udvalgs Skrivelse omspurgte Personer, der nyde fast Fattighjælp, overføres fra Fattigvæsenet til Hjælpekassen. Man skal dog herved udtrykkelig bemærke, at der efter Ministeriets Opfattelse ikke findes fornøden Hjemmel til, at Personer, som allerede nu ere overførte til Hjælpekassen, skulde kunne føres tilbage til Fattigvæsenet, naar de i øvrigt opfylde de lovbestemte Betingelser for at nyde Understøttelse af Hjælpekassen — hvilket ogsaa vilde virke meget ubilligt mod de paagældende —, ligesom man maa formene, at Fattighjælp, der er ydet en Mand paa Grund af dennes forskyldte eller uforskyldte Trang, ikke efter hans Død vil medføre, at hans Enke mister Adgangen til at opnaa Understøttelse af Hjælpekassen, naar hun opfylder de almindelige Betingelser for at nyde saadan Understøttelse, navnlig den, at være værdig trængende, Lov 4. Maj 1907 §4. I Overensstemmelse hermed vilde man være sindet at tilskrive Amterne i Sagen.“

B. Det andet Punkt angaar Bevillingen til Forandringer ved Jernbanebroen over Mariagerfjord ved Hadsund, 23,254 Kr. 68 Ø., paa § 26 C. Nr. 5. I de Lovforslaget ledsagende Anmærkninger udtales herom, at ved Fuldførelse af de foreslaaede Foranstaltninger maa „det Tidspunkt være kommet, hvor Aalborg-Hadsund Jernbaneselskabet i Henhold til Overenskomsten overtager fuldt ud samtlige de med Broens Vedligeholdelse og Drift forbundne Omkostninger, som derefter fremtidig maa blive Statskassen uvedkommende“. Der synes at have hersket Usikkerhed om, hvorvidt § 5 i den paaberaabte Overenskomst af 1902 virkelig giver Ministeriet Ret til den Forstaaelse, som man nu vil gøre gældende, men sikkert er, at der i hele det Tidsrum, i hvilket Overenskomsten har bestaaet, i Praksis er fulgt den modsatte Regel, og at Statens Ejendomsret til Broen og dens deraf følgende Pligt til Istandsættelser foraarsagede ved Paasejling o. l. endog har været gjort stærkt gældende, bl. a. af kgl. Kommissarius, og ogsaa altid indtil nu er bleven efterkommet. Under disse Omstændigheder ønsker Udvalget at udtale, at efter dets Formening kan det bestaaende Retsforhold ikke forandres ved, at Regeringen ved en Udtalelse i Anmærkningerne til Lovforslaget erklærer at ville stille sig fremtidig paa det modsatte Standpunkt. Hvis man ikke vil blive ved det faktisk bestaaende Retsforhold, bør sikkert Spørgsmaalet om en Forandring deri afgøres ved en Forhandling imellem de interesserede Parter.